

LA VEU DEL PAPA LLEÓ XIV

Lleó XIV i la Moreneta

Estic content de poder estar als peus de la Moreneta per encomanar-li, ple de confiança en la seva intercessió maternal, el meu servei petri i la missió de l'Església en el món que clama demanant justícia i pau.

Amb emoció he recordat els meus anys com a rector de la parròquia de Santa Maria de Montserrat, a Trujillo, Perú. La Moreneta sempre m'ha acompanyat. Gràcies, Catalunya, per la vostra fe.

Els murs d'aquest recinte podrien explicar-nos les innombrables històries de devoció, agraïment i esperança que han contemplat al llarg dels segles al voltant de la Mare de Déu de Montserrat i també han estat testimonis de la sang vessada per amor a Jesucrist. Així mateix, en aquests murs

han estat custodiades les alegries i les penes, els goigs i les llàgrimes de tants fidels, i han escoltat també les veus celestials del cant infantil de l'Escolania més antiga d'Europa.

Quan el meu predecessor, el papa Francesc, en el 2023 va oferir la rosa d'or a aquesta venerada imatge, ens convidava a considerar com, durant centenars d'anys, els fidels, sense distinció, han passat per aquest santuari desgranant els comptes del rosari, perquè Maria, Mare de Déu, és fonamental en la vida de tot cristià. En aquesta mateixa ocasió va assenyalar que «davant de la Mare [...] es desperten els sentiments més nobles d'una persona» (Discurs als membres de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat, 7 d'octubre de 2023); efectivament, ella suscita en nosaltres conversions profundes, com la de sant Ignasi de Loiola, que en aquest suggestiu lloc, després d'una nit en oració davant la Verge, va lliurar les seves armes de cavaller, moment que va marcar l'inici d'una vida nova al servei de Jesucrist.

Amb aquesta mateixa actitud filial, us convido a acollir avui la invitació de Maria: «Feu el que Ell us digui» (Jn 2,5). Aquestes paraules pronunciades a Canà de Galilea contenen un veritable programa de vida cristiana, perquè Maria ens condueix cap a Crist i ens ensenya a escoltar la seva veu, obeir la seva paraula i permetre que Ell ens transformi.

*Fragment de l'homilia del papa Lleó XIV a Montserrat.
10 de juny de 2026*

REFLEXIONS

El deseiximent

Els grans mestres espirituals han experimentat angoixes molt profundes a l'hora de discernir el seu camí i la seva missió, però també han viscut la culpa i el remordiment en graus elevadíssims, perquè s'han sentit indignes davant del Mestre interior. Ho han reflectit en les seves memòries, autobiografies o epístoles. En llegir-los, un s'adona del combat interior que comporta l'opció pel Crist, un combat que no és, contra els altres, ni contra el món, sinó contra un mateix.

La millor representació icònica de la serenitat és un llac alpí. Transparent, quiet, cristal·lí, reflecteix la tartera com un mirall pla, contrasta amb l'escarpada cresta de l'horitzó. En contemplar-lo, el passejant hi veu perfectament representada la metàfora de l'ànima serena, però per veure'l, ha hagut d'aixecar-se d'hora, passar fred i caminar muntanya amunt.

Deseixir-se és un verb poc emprat en llengua catalana. Consisteix en prendre distància, en desaferrar-se, en deslligar-se de les coses, dels objectes, de les pròpies conviccions, creences, records, desigs i objectius. Deseixir-se és saber relativitzar, prendre distància de les coses i això solament és possible quan un pren consciència de la vanitat de tot plegat i com d'efímer són la vida i els seus maldecaps.

Quan un té la certesa de viure en Ell i per a Ell, res no li preocupa, res no l'afecta, res no el neguiteja, perquè se sent sostingut per aquell Ésser que ho pot tot. Aleshores, no es pateix per fer realitat els somnis, ni per satisfer els desigs que brollen del cor. Tampoc no es pateix pel temps de vida que resta, perquè es viu amb una sana indiferència el temps i l'espai, fins i tot els vincles interpersonals.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 4a setmana) [Ez 24,15-24 / Sl: Dt 32 / Mt 19,16-22]. Santa Beatriu de Silva, vg. franciscana, fund. Concepcionistes, a Toledo (1484); sant Eusebi, papa (grec, 309) i mr.

18. ■ Dimarts [Ez 28,1-10 / Sl: Dt 32 / Mt 19,23-30]. Sant Agapit, noi mr. (275); santa Helena, emperadriu; sant Patrici, bisbe; beat Manés de Guzmán, prev. dominicà, germà de sant Domènec;

nec; beat Nicolau Factor, prev. franciscà, de València.

19. ■ Dimecres [Ez 34,1-11 / Sl 22 / Mt 20,1-16]. Sant Joan Eudes (1601-1680), prev. fund. Eudistes; sant Magí (s. III), mr., ermità a Brufaganya (Conca de Barberà); sant Ezequiel Moreno Díaz, bisbe.

20. □ Dijous [Ez 36,23-28 / Sl 50 / Mt 22,1-14]. Sant Bernat (1090-1153), abat cistercenc, a Claravall, i doctor

de l'Església; sants Cristòfor i Leovigild, màrtirs a Còrdova; beat Arquimbau, prevere d'Orleans i màrtir (s. XII); sant Samuel (s. XI aC), profeta (jutge).

21. □ Divendres [Ez 37,1-14 / Sl 106 / Mt 22,34-40]. Sant Pius X, papa (1903-1914), nascut a Riese (1835); sant Privat, bisbe i màrtir; sants Bonosi i Maximà, màrtirs, patrons de Blanes.

22. □ Dissabte [Ez 43,1-7a / Sl 84 / Mt 23,1-12]. Benaurada Verge Maria Reina, i altres advocacions; sant Timoteu, mr. a Roma (303).

23. ■ Diumenge vinent, XXI de durant l'any (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Is 22,19-23 / Sl 137 / Rm 11,33-36 / Mt 16,13-20]. Santa Rosa de Lima (1586-1617), verge terciària dominicana del Perú; sant Felip Benizzi (1233-1285), prev. servita.

Diumenge XX de durant l'any (A)

COMENTARI

«Dona, quina fe que tens! Que sigui tal com vols»

Si diumenge passat vàiem que la fe de Pere no era massa segura, avui trobem a l'evangeli una fe que ens deixa sorpresos. Sovint pensem que els pagans no poden tenir massa fe, però l'evangeli d'avui ens fa veure el contrari. Es tracta d'una dona cananea, pagana per tant i que demana per la seva filla: *Senyor, fill de David, compadiu-vos de mi: la meua filla està endimoniada*. Semblaria que Jesús hauria de fer cas d'una pregària tan senzilla i tan sentida. Però Jesús no li contestà ni una paraula. Podríem pensar en un menyspreu. Potser nosaltres en un cas així ja no hauríem insistit més. Però la dona continua pregant de manera que els deixebles ja se'n cansen: *Despatxeu-la d'una vegada: només fa que seguir-vos i cridar*. Jesús ara parla però sembla que nega el favor que li demana aquella dona: *Únicament he estat enviat a les ovelles perdudes del poble d'Israel*. Sembla que es tanca del tot la porta. Ella insisteix: *Senyor, ajudeu-me*. I les paraules de Jesús sembla que donen per acabada la qüestió: *No està bé de prendre el pa dels fills per tirar-lo als cadells*. Però aquella dona cananea no es desanima i fa servir la mateixa comparació de Jesús: *També els cadells mengen les engrunes que cauen de la taula dels amos*. I ara sí, davant d'aquesta fe, Jesús queda desarmat: *Dona, quina fe que tens! Que sigui tal com vols*. El resultat: *a l'instant es posà bona la seva filla*. La primera lectura ja ens parla dels pagans o estrangers. Si volen ser els *servidors del Senyor*, si es mantenen fidels a l'aliança, *els deixaré celebrar les seves festes en la meua casa d'oració, acceptaré en el meu altar els seus holocaustos*. És a dir, també els estrangers poden participar del culte, de la fe, de l'aliança de Déu. També ells són admesos, ja a l'Antic Testament, en el poble de Déu, també poden participar de la seva salvació. La dona cananea és un exemple del que diem. El que salva la seva filla és la fe en Jesús. Tenim nosaltres aquesta fe a prova de l'aparent silenci de Déu? Ens despreocupem dels altres com els apòstols?

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 56,1.6-7)

Diu el Senyor: «Compliu els vostres manaments, obreu el bé, que està a punt d'arribar la meua salvació, i de revelar-se la meua bondat. Els estrangers que s'han adherit al Senyor, que es posen al seu servei per amor del seu nom i volen ser els seus servidors, si es guarden de violar el repòs del dissabte i es mantenen fidels a la nova aliança, els deixaré entrar a la muntanya sagrada i celebrar les seves festes en la meua casa d'oració; acceptaré en el meu altar els seus holocaustos i les altres víctimes, perquè tots els pobles anomenaran el meu temple casa d'oració.»

► Salm responsorial (66)

R. *Que us lloïn les nacions, Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora.*

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, / que ens faci veure la claror de la seva mirada. / La terra coneixerà els vostres designis, / i tots els pobles veuran la salvació. R.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig. / Vós regiu les nacions amb rectitud / i guieu els pobles de la terra. R.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, / que us lloïn tots els pobles alhora. / Que Déu ens beneeixi, / i el verin d'un cap a l'altre de la terra. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 11,13-15.29-32)

Germans, tinc una cosa a dir-vos a vosaltres, els qui no sou jueus: Ja que soc el vostre apòstol, miro de posar ben alt el meu servei, esperant que els jueus, que són del meu llinatge, n'estaran gelosos i podré salvar-ne alguns. Si del fet d'haver estat ells exclosos n'ha vingut la reconciliació del món, què no vindrà quan ells s'incorporin? No serà un pas de mort a vida? Quan Déu concedeix a algú els seus favors i el crida, no es fa mai enrere. Vosaltres, en altre temps, no éreu obedients a Déu, però ara que ells l'han desobeït, Déu s'ha compadit de vosaltres; igualment Déu es vol compadir d'ells, que ara, mentre es compadia de vosaltres, no li han estat obedients. Déu ha deixat els uns i els altres captius de la desobediència, per compadir-se finalment de tots.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 15,21-28)

En aquell temps, Jesús es retirà a la regió de Tir i de Sidó, i sortí d'allà una dona cananea cridant: «Senyor, fill de David, compadiu-vos de mi: la meua filla està endimoniada.» Jesús no li contestà ni una paraula, però els deixebles li demanaven: «Despatxeu-la d'una vegada: només fa que seguir-vos i cridar.» Jesús els respongué: «Únicament he estat enviat a les ovelles perdudes del poble d'Israel.» Ella vingué, es prosternà i digué: «Senyor, ajudeu-me.» Jesús li respon: «No està bé de prendre el pa dels fills per tirar-lo als cadells.» Ella li contestà: «És veritat, Senyor, però també els cadells mengen les engrunes que cauen de la taula dels amos.» Llavors Jesús respongué: «Dona, quina fe que tens! Que sigui tal com vols.» I a l'instant es posà bona la seva filla.

► Lectura del libro de Isaías (Is 56,1.6-7)

Esto dice el Señor:

«Observad el derecho, practicad la justicia, porque mi salvación está por llegar, y mi justicia se va a manifestar.

A los extranjeros que se han unido al Señor para servirlo, para amar el nombre del Señor y ser sus servidores, que observan el sábado sin profanarlo y mantienen mi alianza, los traeré a mi monte santo, los llenaré de júbilo en mi casa de oración; sus holocaustos y sacrificios serán aceptables sobre mi altar; porque mi casa es casa de oración, y así la llamarán todos los pueblos».

► Salmo responsorial (66)

R. *Oh, Dios, que te alaben los pueblos, que todos los pueblos te alaben.*

Que Dios tenga piedad y nos bendiga, / ilumine su rostro sobre nosotros; / conozca la tierra tus caminos, / todos los pueblos tu salvación. R.

Que canten de alegría las naciones, / porque riges el mundo con justicia / y gobiernas las naciones de la tierra. R.

Oh, Dios, que te alaben los pueblos, / que todos los pueblos te alaben. / Que Dios nos bendiga; que le teman / todos los confines de la tierra. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 11,13-15.29-32)

Hermanos:

A vosotros, gentiles, os digo: siendo como soy apóstol de los gentiles, haré honor a mi ministerio, por ver si doy celos a los de mi raza y salvo a algunos de ellos. Pues si su rechazo es reconciliación del mundo, ¿qué no será su reintegración sino volver desde la muerte a la vida? Pues los dones y la llamada de Dios son irrevocables. En efecto, así como vosotros, en otro tiempo, desobedecisteis a Dios, pero ahora habéis obtenido misericordia por la desobediencia de ellos, así también estos han desobedecido ahora con ocasión de la misericordia que se os ha otorgado a vosotros, para que también ellos alcancen ahora misericordia. Pues Dios nos encerró a todos en desobediencia, para tener misericordia de todos.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 15,21-28)

En aquel tiempo, Jesús salió y se retiró a la región de Tiro y Sidón. Entonces una mujer cananea, saliendo de uno de aquellos lugares, se puso a gritarle: «Ten compasión de mí, Señor Hijo de David. Mi hija tiene un demonio muy malo». Él no le respondió nada. Entonces los discípulos se le acercaron a decirle: «Atiéndela, que viene detrás gritando». Él les contestó: «Solo he sido enviado a las ovejas descarriadas de Israel». Ella se acercó y se postró ante él diciendo: «Señor, ayúdame». Él le contestó: «No está bien tomar el pan de los hijos y echárselo a los perritos». Pero ella repuso: «Tienes razón, Señor; pero también los perritos se comen las migajas que caen de la mesa de los amos». Jesús le respondió: «Mujer, qué grande es tu fe: que se cumpla lo que deseas». En aquel momento quedó curada su hija.